Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 230 WEDNESDAY, DECEMBER 3, 1997 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 3-го ГРУДНЯ 1997 р. Ч. 230 РІК CIV.

Є. Кушнарьов спростував інформацію „Громади"

Київ(Р.Р.). — Голова Адміністрації Президента України Євген Кушнарьов спростував повідомлення „Громади", що Адміністрація Президента нібито розіслала обласним адміністраціям рекомендації про організаційну працю на час виборчої кампанії.

За словами Є. Кушнарьова, „жодні інструкції зі стін Адміністрації не виходили". Крім того, такі документи обов'язково мають відповідну форму і зареєстровані, чого немає в документі, показаному на телебаченні. Президент Кучма ніякої наради з питань виборчої кампанії також не проводив.

Водночас голова Адміністрації зазначив, що Л. Кучма орієнтується на політичні сили, які підтримують його курс реформ і на які можна було б опиратися в майбутньому парляменті. Саме тому Президент був присутній на нараді центристських партій, які схвалили меморандум про узгоджені дії під час виборчої кампанії.

В інформації, поширеній партією „Громада", було сказано, що Президент Кучма під час виборів опиратиметься на Народно-Демократичну Партію, Аграрну, Ліберальну, Демократичну, Соціял-Демократичну (о), Християнсько-Демократичну, Партію Праці, Міжрегіональний Бльок Реформ, Партію Справедливости і Партію Зелених України.

Тим часом „Громада" повідомила, що вона вже зібрала близько 500,000 підписів і до грудня доведе це число до трьох мільйонів. Не повідомляється тільки для чого, адже для представлення в Центральну виборчу комісію треба мати всього 200,000 підписів.

Бюджетна заборгованість перевищила 2.5 блн. гривень

Київ (УНІАР). —„Заборгованість бюджетів усіх рівнів із заробітної платні, грошового забезпечення, інших соціяльних виплат становить понад 2.5 блн. гривень", — повідомив заступник міністра фінансів Володимир Матвійчук.

Лише Київська і Севастопільська міські державні адміністрації та Дніпропетровська обласна державна адміністрація виконали пляни щодо виплати заборгованости.

Основними причинами заборгованости В. Матвійчук назвав те, що не досягнуто, як передбачалося, зростання виробництва й до бюджету не надійшли передбачені фонди. Зокрема, за його словами, до кінця року бюджет не дорахується 4 блн. гривень, тобто виконаний буде на 85 відсотків.

Українська прокуратура працює професійно

Київ. — 28-го листопада, три дні перед професійним святом працівників прокуратури, діючий прокурор Олег Литвак провів пресконференцію, на якій відзначив професійність своєї установи, повідомила УНІАР.

„Прокуратура повинна стояти осторонь політичних баталій, пристрастей та амбіцій, але, на жаль, цього ніяк не може спромогти бойовий загін наших народних обранців, — сказав він. — Пам'ятаючи про майбутні вибори і демонструючи принципи лобової атаки, народні депутати щоразу виставляють Прокуратурі „двійки", „одиниці" та „нулі", тим самим дискредитуючи і паралізуючи працю важливого правоохоронного органу. Однак, не зважаючи на політичні маневри Верховної Ради, прокуратура ніколи не буде 'кишеньковою', тобто продепутатською".

Своє свято працівники прокуратури святкують щороку 1-го грудня, у зв'язку з тим, що шість років тому в цей день вступив в дію закон про прокуратуру.

За словами О. Литвака, на сьогодні вже є потужня команда професіоналістів, здатна поставити захист інтересів держави та її громадян на рівень засад европейської демократії, чітко та оперативно виявляти факти порушень закону та спияти їх усуненню.

На думку діючого прокурора, Україну найближчим часом чекає таке серйозне випробовування, як грошова приватизація. „Аналітики вже тепер прогнозують великий сплеск порушень закону під час цього процесу, — зазначив він, — коли нечесно зароблені фонди, свого часу вивезені з України, повернуться в Україну задля того, щоб шахраї викупили українські виробничі потужності".

О. Литвак вважає, що у процесі грошової приватизації не можна допустити збагачення тих, хто вже вкрав і продовжуватиме красти далі.

Заплатять 262.5 млн. дол. за смерть дитини

Дітройт. — Автомобільний концерн "Крайслер" заплатить 262.5 млн. дол. відшкодування родичам вбитого в автокатастрофі у квітні 1994 року шестилітнього Серджіо Гіменеза. 12.5 млн. з цієї суми — це покриття фактичних втрат, а чверть більйона — відшкодування, яке коли-небудь присуджувалося від виробника автомобілів.

Досі рекорд у подібній справі належав концернові "Дженерал Моторс" який у квітні 1996 року мусів виплатити особам, що потерпіли в наслідок несподіваного відкриття задніх дверей авта "Шевролет Блейзер С-10" 150 млн. дол.

Щодо справи "Крайслера", то суддя визнав, що причиною смерті шестилітка було ненадійне забезпечення задніх дверей міні-вена. Після удару іншого авта в зад "Шевролета" хлопець від сили удару вилетів через задні двері і загинув на місці. Суддя не взяв до уваги, що Серджіо не був пристягнутий ременями безпеки.

Україна і Польща створять спільне військо

Київ(Р.Р.). — Пресова служба Міністерства Оборони України повідомила, що під час візити міністра оборони Олександра Кузьмука до Польщі 28-го листопада підписано угоду про створення спільного батальйону. Домовлення про це було досягнуто ще в жовтні 1995 року. У 1996 році українські та польські підрозділи провели спільні військові навчання. Але для створення спільного батальйону в Україні бракувало правної основи.

Як повідомили в Міністерстві Оборони, Президент України 21-го листопада підписав указ про створення такого спільного військового формування, яке не суперечить позаблоковому статусові України. Військовий підрозділ буде миротворчим і діятиме під егідою ОНН чи ОБСЕ.

Батальйон створюється на базі 24-ої Залізної дивізії Прикарпатської військової округи та 14-ої бригади Війська польського, розташованої в Перемишлі. У складі українсько-польського батальйону буде рота управління, чотири механізовані роти та підрозділи забезпечення.

Україна і Польща свої частини утримуватимуть власним коштом і готуватимуть їх на своїх територіях. З'єднуватися будуть під час навчань або спільних операцій.

В майбутньому передбачається створення українсько-грузинського батальйону, оскільки транспортовий коридор із Азербайджану через Грузію до Одеси потребуватиме захисту.

Україна, Литва і Латвія обговорили співпрацю

Київ. — Президенти України, Литви та Латвії 29-го листопада провели неформальну зустріч, на якій обговорили питання економічного співробітництва у Балтійсько-Чорноморському регіоні, а також питання безпеки та інтеґрації в Европу.

Президент України приймав двох лідерів у своїй заміській резиденції в лісному заповіднику „Залісся". Три дні перед тим він мав нараду з президентами Румунії і Польщі в Букарешті, на якій вирішено було зформувати тристороннє партнерство або спільний ринок.

На румунсько-українсько-польській зустрічі теж обговорено питання безпеки в Балтійсько-Чорноморському регіоні.

Борються за телевізійний час

Київ(Р.Р.). — Верховна Рада України ухвалила рішення про передачу телевізійного часу, який займає студія „1+1", новоствореній телерадіоорганізації „ГУРТ".

„ГУРТ" заснували телекомпанії „СІТ", „НАРТ" та „НТУ", Служба Інформації Табачук (СІТ) відома тим, що випускає новини, НАРТ передає кращі програми регіональної телевізії, а НТУ спеціялізується у релігійних виступах закордонних проповідників різних віровизнань.

Об'єднавшись, вони створили ГУРТ, як установу державного мовлення. Керівники ГУРТ твердять, що студія „1+1" нелегітимна, бо вона заплатила за ліцензію, якою передбачено виробництво 70 відсотків власних програм, а насправді ця студія начебто використовує 70 відсотків закордонних програм. Різниця ж ціни ліцензії становить 2 млн. дол. отож, сказав генеральний директор програм ГУРТ Вадим Табачук, студія має повернути в бюджет гроші „за неліцензійну діяльність". В. Табачук також сказав, що ГУРТ не забирає дев'ять годин мовлення, а лише розподілить цей час.

Політичні коментатори однак зазначають, що час, який займає студія „1+1" на другому каналі українського телебачення, є дуже зручним, бо його бачать в усіх областях України від полудня до 6-ої години вечора та від 11-ої вечора до 2-ої ранку. В цей час люди звикли переглядати такі програми як „Післямова", „Табу", „Телеманія", „П'ятий кут" тощо. А перед виборами цей час дуже згодиться 6 депутатам. Отож Верховна Рада і ухвалила таке рішення, вважають коментатори.

Щоправда, газета „Факти" пише, покликаючись на Президента Леоніда Кучму, що виконавча влада не збирається це рішення виконувати, оскільки на утримання ГУРТ в бюджеті не передбачено грошей.

Голова Української Телевізійної Спілки (УТС) Володимир Цендровський, повідомивши на пресовій конференції про створення ГУРТ, зазначив, що проблем з фінансуванням цього проєкту не буде. За його словами, для роботи ГУРТ щорічно треба 2.5 млн. дол., з яких 2 млн. дол. можна отримати за рахунок „прайм-тайму" на 1-му і 2-му каналах українського телебачення. На випрацювання програм треба 1 млн. дол. та ще стільки ж на оплату мережі мовлення. Тому дефіцит не перевищуватиме 250,000-500,000 дол., які ГУРТ плянує отримати з реклям і кредитів. Крім того, 25 відс. від усієї суми має надати державний бюджет для розвитку 26 державних обласних телерадіокомпаній.

Водночас В. Цендровський наголосив, що з відновленням державного мовлення в особі ГУРТ, „деякі зацікавлені особи, що мають капітали за кордоном, втратять вплив на український телевізійний простір". Адже сьогодні, за словами Цендровського, „прибутки від праці цих телерадіокомпаній перекачуються в комерційні структури, що є засновниками недержавних каналів". Ці структури, на думку Цендровського, не дбають про розвиток українського телебачення. За його словами, це — спланована „монополізація українського телерадіопростору з метою забезпечення будь-якої політичної авантюри в державі" і цю монополізацію зруйнувала постанова Верховної Ради про створення ГУРТ.

В Румунії економічна ситуація ще складніша, ніж в Україні

Букарешт, Румунія. — Як уже інформовано, Україна, Румунія і Польща домовилися про тісніше економічне партнерство, яке сприятиме швидшому виходові цих країн з господарського хаосу і ефективнішому розвитку найважливіших ділянок виробництва.

У зв'язку з цим румунські експерти оцінюють конкретну ситуацію в своїй країні як набагато тяжчу у порівнянні з польською чи навіть українською.

Рівень інфляції в Румунії у жовтні становив 6.5 відс. Якщо порівняти її з кінцем минулого року, то вона зросла на 130,7 відс. Згідно з даними державної статистичної комісії, споживчі ціни зросли у порівнянні з жовтнем 1996 року на 169,2 відс. Це сталося через здійснену урядом індексацію платні і грошової компенсації для певних груп населення, а також через невпинну девалюацію національної валюти. Крім того, до державного бюджету не надійшли очікувані фонди від підприємств-боржників, а також запляновані податкові збори.

Румунські банки, намагаючись поправити тяжке становище в економіції і соціяльній сфері,збільшили ставки депозитних вкладів на 50 відс., однак грошеві заощадження населення знецінюються швидше. Тому Центральний банк Румунії прийняв рішення, що до березня наступного року контролюватиме ті ціни, що мають вплив на рівень інфляції. Економісти передбачають, що наступного року темпо зростання цін дещо пригальмується і не перевищуватиме 40-50 відс.

Зростання інфляції послабило притік закордонного капіталу на румунський ринок. Через те, що біржові ціни на шери до кінця року почали падати,

(Закінчення на стор. 4)

Прийшов кінець уявному чеському добробутові

Прага. — Ще кілька днів тому західній світ та самі громадяни уважали Чеську Республіку небуденним економічним явищем і прикладом до наслідування серед країн Центральної та Східної Европи. Все це, завдяки економічним спосібностям їхнього прем'єр-міністра Вацлава Клавса та шанованого в цілому світі оборонця людських прав президента Вацлавова Гавела.

Одначе раптово все закінчилося, прем'єр-міністра В. Клавса примушено зрезигнувати у неділю, 30-го листопада, після того як виявлено фінансовий скандал внутрі його партії — значні нелегальні грошові внески на конто його партії у закордонних банках. Не зважаючи на запевнення В. Клавса, що він про це нічого не знав, міжнародна фінансова спільнота втратила до нього та його реформ довір'я.

Крім того, втратив свій блеск і президент В. Гавел, який, будучи відомим оборонцем людських прав, допустив до незрозумілих для багатьох расових переслідувань, зокрема циганів і вбивства ливанського студента університету групою місцевих „скін-гедс".

Після зустрічі з керівниками трьох партій, котрі творять теперішній коаліційний уряд, вирішено відкласти формування нового уряду аж до часу як Громадська демократична партія В. Клавса вибере нового керівника на своєму конгресі 13-го грудня. До того часу, заявив президент В. Гавел, уряд В. Клавса залишається при владі.

Ці події сильно захитали уявні політичну та економічну стабільність Чеської Республіки не тільки в міжнародній спільноті, але серед чеських громадян в першу чергу,з яких 80 відсотків опитуваних турбуються економічним майбутністю країни.

В Україні
(З інформацій УНІАР)

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА БЕРЕТЬСЯ ДО РОБОТИ

КИЇВ. — Тут 27–28-го листопада в Генеральній прокуратурі відбувся семінар прокурорів-криміналістів, керівників постійно діючих слідчо-оперативних груп, начальників слідчих відділів боротьби з організованою злочинністю. Заступник генерального прокурора Степан Лотюк зазначив, що із майже 2,000 слідчих 45 відсотків мають стаж до трьох років. Тільки 16 відсотків слідчих працюють десять і більше років. Це відбивається і на результатах праці. Від початку 1997 року в Україні зареєстровано 3,652 убивства. З них не розкрито 562. Виконуючий обов'язки генерального прокурора Олег Литвак наголосив, що розкриття злочинів залишається на рівні 1990 року і цю ситуацію треба змінити, поліпшивши організацію праці криміналістів.

ПОДАРУНОК

КИЇВ. — У готелі „Національний" 27-го листопада відбулася незвична подія. Генеральний менаджер голляндського футбольного клюбу Айндговен Франк Арнесен передав заступникові начальника Головного управління виконання покарань Міністерства Внутрішніх Справ України Володимирові Левачкину гуманітарну допомогу. Подарунок складається із 22 комплектів футбольних костюмів і багатьох футбольних м'ячів. Все це передано для неповнолітніх в'язнів, які перебувають в колоніях України за різні злочини. Влітку представники Голляндської федерації футболу відвідали дитячі каральні заклади й довідалися, що в них діти не лише влаштовують футбольні ігри, але й проводять спартакіяди. Отримані подарунки поділять між собою Прилуцька та Курешська виправно-трудові колонії.

ПРОДАЖ ТЕПЛОХОДУ „ОДЕСА" ВІДКЛАДЕНО

ОДЕСА. — Продаж з авкціону п'ятипалубного круїзного теплоходу „Одеса", заарештованого близько трьох років тому в Неаполі за незаплачені борги німецькій фірмі „Ллойд Верф", згідно з рішенням неапольського суду, відкладено на 10 днів. Як повідомив голова слідчої комісії Верховної Ради України Юрій Кармазін, додаткові документи з вивчення фінансово-економічної діяльности Чорноморського пароплавства надіслано до Неаполю в середині листопада і суддя не мав змоги докладно вивчити ці документи. Відкладення суду дає останній шанс Урядові та Міністерству Транспорту України врятувати корабель від продажу.

ЗГОРІВ КОРПУС УНІВЕРСИТЕТУ

МАРІЮПІЛЬ. — Трагедія сталася 26-го листопада в Приазовському Технічному Університеті міста Маріюпіль Донецької области. Пожежа спалахнула у п'ятому корпусі університету, коли в приміщенні було 140 студентів та обслуга. У паніці ошалелі від жаху люди стрибали з вікон п'ятиповерхового будинку. В результаті 17 осіб потрапили до лікарень з переломами та іншими травмами. Студентів врятовано, але загинув 34-річний прапорщик пожежної служби. Ще два пожежники дістали важкі попарення.

ЗАКОН ВИВЧАТИМЕ КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД

КИЇВ. — Закон про місцеве самоврядування, ухвалений Верховною Радою України 21-го травня 1997 року, вже тоді деякі коментатори назвали бомбою уповільненої дії. І ось уже близько 50 парляментаристів, підтриманих Асоціяцією Міст України, звернулися до Конституційного суду з заявою, що згаданий закон не відповідає Конституції. Звернення підписали депутати Михайло Поживанов, Сергій Терьохін, Віктор Пинзеник, Микола Славов, Сергій Соболев, Анатолій Коваленко, Олександер Лавринович та інші. Цей закон, на їх думку, суперечить 140, 141, 142 та 85-ій статтям Конституції та Европейській хартії про місцеве самоврядування, до якої Україна приєдналася рік тому. Депутати стверджують, що закон дозволяє місцевим радам усувати від влади всенародного обраного голову та призначати іншого, а в Конституції сказано, що голову міста обирає таємним голосуванням народ. Не відповідає Конституції й те, що закон позбавляє органи місцевого самоуправління фінансової незалежности.

У СВІТІ

УРЯД ІЗРАЇЛЯ У НЕДІЛЮ, 30-ГО листопада, в принципі погодився на те, щоб віддати більше території палестинцям ще перед закінченням остаточного договору замирення. Хоч це рішення є оповите цілою сіткою досить скомплікованих передумов і залишеним за Ізраїлем правом вибору скільксти території та коли це буде переведено в життя, то все ж таки воно дає надію на можливість майбутнього замирення. Хоч це рішення і задовольнило американські та палестинські вимоги, воно є настільки гнучким, що навіть правонійні члени уряду прем'єр-міністра Беньяміна Нетаньягу не протестували проти його прийняття.

МІСІЯ МИРОНОСНИХ ВІЙСЬК Організації Об'єднаних Націй в Гаїті формально закінчилась минулої неділі, 30-го листопада, залишаючи цю не надто політично стабільну країну в руках мало вишколеної поліційної сили. Згідно з повідомленням ООН частини канадських і пакистанських миротворців у числі 1, 400 осіб, які залишились досі, почнуть виїздити вже за кілька днів і до суботи, 20-го грудня, всей персонал має залишити країну. Один із старшин служби безпеки президента Рене Превала підкреслив, що „ми готові перебрати обов'язки охорони своєї країни". Тим часом, Рада безпеки ООН минулої п'ятниці, 28-го листопада, окремим одноріччним мандатом дозволила 300 приватним поліціянтам з восьми країн продовжувати вишколювати гаїтську національну поліцію.

В АМЕРИЦІ

ДОКУМЕНТИ, КОТРІ НЮЙОРКСЬКИЙ федеральний банк валютних резерв має в пляні ще цього тижня передати, конференції істориків, у Вашінгтоні, які досліджують де поділося золото загарбане нацистами з центральних банків Европи під час Другої світової війни, вказують, що ЗСА у 1952 році перетопили відібране від нацистів награбоване золото та передали центральним европейським банкам. Перетоплене у ЗСА золото складалося в більшості з приватних особистих колекцій, пограбованих від жертв нацистського терору. Жидівські угрупування та Уряд ЗСА мають в пляні ужити ці документи, як доказ, що золото вартости 54 млн. дол. повинно бути віддане уцілілим жертвам голокосту та нащадкам загиблих.

У НЕДІЛЮ, 30-ГО ЛИСТОПАДА, Крайове управління аеронавтики і дослідження космосу повідомило, що астронавти з космічної ракети „Колюмбія", не будуть наново запускати дослідницького сателіта, котрого вони минулого тижня під час космічної прогулянки зуміли врятувати. Керівники згаданої місії вирішили, що запуск сателіта значно зменшив би запаси пального ракети, що могло б бути небезпечним для ракети „Колюмбія", котра своє 16-денне науково-дослідницьке завдання має закінчити у п'ятницю, 5-го грудня. Серед залоги космічної ракети „Колюмбія" є український космонавт полковник Леонід Каденюк.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA: (973) 292-0900

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Parsippany, NJ

Минуле — учитель для майбутнього

Навіть розвинуті, під кожним оглядом, країни, навіть З'єднані Стейти Америки, які надійно втримують індустріяльну першість, виробляючи майже третину всієї світової промислової продукції, і які користуються величезним політичним впливом у світі, очима своїх футурологів, соціологів, психологів пильно вдивляються у майбутнє, намагаючись зрозуміти, що чекає людство за порогом у третє тисячоліття.

При всій своїй скомплікованості, це тема не „академічна", а таки близька кожній людині, кожній родині, в якій ростуть діти. І так хочеться надіятися, що їх обминить гострі соціяльні, міжетнічні конфлікти та екологічні лиха, що наші діти та внуки дістануть у спадок кращі умови для освіти, краще фізичне і моральне здоров'я!

Що вже й казати про сподівання людей у країнах, котрі лише декілька літ тому визволилися з-під немилосердного гніту комуністичного тоталітаризму і тепер з такими трудами встають з колін та виходять на твердіші й ясніші дороги життя. А проблема оновлення і розвитку пов'язана з подвійною складністю: йдучи вперед, треба весь час озиратися назад, щоб глибше зрозуміти своє минуле, особливо тяжкі чи фатальні помилки в ньому.

У зв'язку з цим мають високу об'єктивну вартість футурологічні книжки Елвіна і Гейді Тофлерів, зокрема остання, „Створення нової цивілізації", до якої написав передмову відомий республіканський діяч Нют Ґінґріч і яка стала бестселлером, оскільки пропонує дуже цікаву і разом з тим дуже ясну концепцію розвитку людської цивілізації. Згідно з Тоффлерами, теперішнє людство розвивається „трьома хвилями" — аґрарною, індустріяльною та інформаційною. Якщо суспільство відкрите і готове до кожної наступної з цих хвиль, то воно цілком нормально, тобто вчасно їх засвоює. Тим часом соціялізм, комуно-совєтський імперіялізм був ізольованою від решти світу і абсолютно протиприродною системою.

І якщо ця закритість до наступної „хвилі", ця протиприродність у якійсь формі знову дадуть про себе знати, то післякомуністичні держави не матимуть достатньої сили, щоб прийняти виклик від майбутнього.

У згаданій книжці Тоффлерів є розділ під промовистим заголовком: „Зіткнення соціялізму з майбутнім". Цитуємо: „Соціялістичний режим впав не з причини змови Сі-Ай-Ей, капіталістичного оточення чи економічного тиску ззовні. Криза соціялізму як системи у Совєтському Союзі, Китаї і в будь-якому іншому місці пояснюється набагато глибшими причинами. І як винайдення Ґутенберґом рухомого шрифту всередині XV сторіччя стало поштовхом до протестантської реформації, так поява комп'ютера і нових засобів у телекомунікації всередині XX сторіччя позбавило Москву контролі над розумами у країнах, над якими вона панувала".

Тоффлери дозволяють собі іронізувати з примітивізму совєтських „теоретиків", які, мовляв, неуважно читали свого „клясика Маркса", бо навіть він передбачав цю революційну ситуацію — коли виробничі відносини не встигають за виробничими силами. А новою виробничою силою XX сторіччя стала інформація, знання, і щодо неї комуністи не мали ніякої ради.

Перечисляючи „три стовпи", на яких тримався соціялізм — державна власніть на засоби виробництва; пляново-централізована система господарювання; тяжка індустрія як базова основа всієї економіки, — автори пояснюють, чому ті стовпи завалилися: тому що зна́ня неможливо зробити чиєю-небудь власністю; тому що централізована економіка порушує підставовий принцип сучасного світу — принцип зворотнього зв'язку, а там, де цього зв'язку нема, збільшення поінформованости веде не до проґресу, а до хаосу; тяжка індустрія могла вважатися певним досягненням для „другої цивілізаційної хвилі", але для третьої виявилася кайданами на ногах. Ще й тепер колишні совєтські республіки не знають, що робити з велетенськими підприємствами, котрі продукували радше шкідливі, ніж корисні речі.

Тоффлери роблять висновок, з яким годі не погодитися і який конче мусить взати до уваги молода українська держава: треба ревно дбати про підростаючі покоління, створюючи найкращі умови для здобуття ними ґрунтовної освіти, модерних знань.

Василь Сокіл

ЗЛОДІЯННЯ БЕЗ ПОКАРАННЯ

Катинь, Вінниця, Бабин Яр, Биківня, околиці Харкова, Дніпропетровського... А сотні чи навіть тисячі ще не відкритих місць таємних поховань розстріляних „ворогів народу". Земля стогне від тягару таких цвинтарів і час від часу викидає з надр нові і ще жахливіші...

Нещодавно моторошна вістка про нечувано жорстоке злодійство катівського комуно-совєтського режиму потрясла до нестями. У болотистому лісному карельському урочищі Сандермог відкрито поховання, яке жахливістю перевершило всі Катині та Биківні. 60 років тому в цьому непозначеному на мапі селищі протягом п'яти листопадових днів 1937 року розстріляно 1,111 соловецьких в'язнів. Без слідства і суду знищено в'язнів, які вже раніше були засуджені. Ще страхітливішим є це злодіяння тими мотивами, за якими воно було вчинене.

Організатори і виконавці цієї масакри здійснили її „на відзначення 20-річчя Жовтня". Як святочний подарунок головному катюзі Сталінові. Очевидно, з цих особливо „святочних" міркувань ухвалили знищити відразу таку надзвичайну кількість „ворогів народу". Щоб прославитися, один спеціяліст кривавих справ, капітан, на прізвище, яке вимовляється Маттвєйов, зголосився власноручно розстріляти всіх призначених до страти. За п'ять днів, від 3-го до 7-го листопада, він розстрілював щодня по 250 в'язнів. Щоб на день цього свята рапортувати Сталінові про виконання важливого завдання.

Серед цієї тисячі знищених — чимало видатних українських діячів, письменників, вчених, політиків, священослужителів. Імена всіх будуть названі, а покищо відомі вже імена Леся Курбаса, Миколи Куліша, Валеріяна Підмогильного, Антона Крушельницького... Всі мені добре знайомі...

Досі невідомою лишалася доля їхня, арештованих на початку кривавих 30-их років. Тепер у всій жахливості постав їхній трагічний кінець у болотах Сандермогу.

Коли пролунала ця страшна вістка, я відразу згадав зустріч з дружиною Леся Курбаса Валентиною Чистяковою 1943 року в дні нашого евакуаційного перебування в Середній Азії. У Фергані в цей час був театр ім. Шевченка, в якому ще за часів „Березоля" славилася акторською майстерністю Валентина. Під час зустрічі вона скрушно повіла:

— Мов на глум нагородили мене званням народної. Саме, навмисне, в десяті роковини арешту Леся... Я весь час сподіваюся, що він живий. В Харкові казали, що його вислали з Соловків кудись у Середню Азію. Куди саме? Ніхто мені тут не каже. Може, він десь близько від мене. А я, бачте, народна...

Майже одночасно з Курбасом арештували найбільш талановитого в ті часи драматурга Миколу Куліша, творчо міцно поєднаного з геніяльним реформатором українського театру Лесем Курбасем. Також про нього після заслання на Соловки не було жодних вістей...

Валеріяна Підмогильного я хоч і мало знав, проте пам'ятаю його ще з Катеринослава. Старший від мене на шість років, він уже тоді був знаний як здібний прозаїк. Кілька разів бачився з ним на зборах першого для мене літературного гуртка. Пізніше зустрічав його в Києві, коли він був автором таких творів як „Остап Шаптала" та особливо роману „Місто". Арештований він в 30-их роках і засланий на Соловки. В час хрущовської „відлиги" його формально поновила Спілка Письменників. У письменницькому „Довіднику" (1979 р.) нічого не сказано про арешт, а про смерть сказано довільно — 15-го грудня 1941 року. Лише тепер відомо: розстріляно його 3-го листопада 1937 року. Разом з Курбасом, Кулішем, Крушельницьким...

Якщо я не помиляюся, українських в'язнів катюга-капітан розстріляв у перший день, 3-го листопада. Як "найнебезпечніших".

Трагічна доля сім'ї Антона Крушельницького, відомого громадсько-політичного діяча в західній Україні. Спровокований, як чимало інших, „видатними успіхами радянської України", він разом з синами Іваном і Тарасом з дружиною та дочкою з великою рішучістю порвав з „буржуазними націоналістами", ще у Львові перейшов на просовєтські позиції і в 30-их роках переїхав на постійно в Україну.

З його сином Іваном (1905 року народження) поетом, редактором „Альманаху лівого мистецтва" у Львові, автором кількох поетичних збірок, я мав нагоду особисто познайомитися влітку 1932 року. Це було невдовзі від його прибуття в Україну. Під час своїх відвідин когось з письменників у будинку „Слово" він завітав і до мене. Формально, щоб передати привіт від моєї сестри Марії, яка разом з чоловіком Антоном Рудницьким щасливо вирвалася з „совєтського раю". Іван Крушельницький у розмові зі мною захоплено говорив який він щасливий, що йому дозволили прибути в цей рай. Невже нічого їм не підказували погроми над українською інтеліґенцією, які почалися з процесу над СВУ? І чому сестра не сказала про згубність їхнього рішення добровільно віддатися в руки чекістів? Через неповних два роки всі троє Крушельницьких були арештовані у горезвісній „кіровській" справі. Обидва сини, Іван та Тарас, були розстріляні разом з іншими 23-ма українськими діячами. А батька „милостиво" відклали на пізніший час...

Смертний час і для нього прийшов 3-го листопада 1937 року в зловісному урочищі Сандермог....

Не зникає з моєї уяви, як ці видатні діячі, творча еліта української нації, падали з простреленими головами у могильну прірву...

І невпинно лунає волання землі-страдниці, яка не до помсти над катами кличе, а до засудження навіки злодійської комуно-совєтської системи.

Юрій Р. Рибак

Альфред Нобель — чемпіон миру

Альфред Нобель народився 21-го жовтня 1833 року в Стокгольмі, столиці Швеції. Він був третім сином Емануеля Нобеля, шведського інженера і фабриканта, що винайшов морські міни для охорони портів перед ворожим вторгненням. Тим тоді зацікавилася російська воєнна фльота. Тому Емануель Нобель і заложив був фабрику в Петербурзі, а ціла його родина в 1842 році туди переїхала.

Вісім років пізніше Альфред виявив інженерський хист і поїхав до ЗСА, щоб студіювати з Джаном Еріксоном, провідним спеціялістом з будування воєнних кораблів, яких рухала парова енерґія. По чотирьох роках Альфред вернувся до Петербурґу, закінчив там студії і працював з батьком над дослідженням нітроґліцерини, вибухової речовини. З огляду на надзвичайну небезпечність, її було заборонено у багатьох країнах. У 1867 році Альфредові Нобелеві вдалося злучити нітроґліцерину зі звичайною глиною і назвати новий продукт динамітом — від грецького слова „динаміс", тобто сила.

У відносно скорому часі динаміт став популярним, і европейські фабрики свою продукцію нітроґліцерини заступили „безпечним порошком Нобеля", що став для нього „копальнею золота", джерелом великого майна. Динаміт початково вживали переважно для мирних цілей — при будові доріг, залізничних шляхів, каналів, тунелів і в гірництві. І це було саме так, як Нобель собі уявляв: винахід є „ключевим чинником впливу на розвиток індустрії і торгівлі".

На жаль, „ідилія динаміту" довго не тривала, бо франко-пруська війна (1870-71) все змінила. Прусаки у всіх подробицях збагнули превелику воєнну вартість динаміту для знищення противника. Це руїнницьке використання динаміту проти людства надзвичайно зажурило і пригнітило Нобеля. Адже він був певний, що його вибуховий матеріял, в 20 разів сильніший від усіх попередніх, сприятиме поступові комерції і водночас здержуватиме війни. В актуальній призмі сьогодення виглядає, що те особисте наставлення Нобеля до динаміту оживає у публічній опінії відносно ядерної енергії. Вона ж бо, незрівняно сильніша від динаміту, стає для цивілізації загрозою суцільної руїни.

Одного ранку у Стокгольмі, а було це 1888 року, Альфред Нобель відкрив був часопис, щоб там знайти вістку про життя і діяльність свого померлого брата Людвика, який мав великий успіх у нафтовій індустрії. Альфреда невимовно заскочив факт, що то був його власний некролог. Прикрий журналістичний недогляд дозволив Альфредові довідатися, як його оцінює світ. Отже, з того тексту він поставав як „король динаміту", як

(Закінчення на стор. 4)

(Закінчення на стор. 3)

ГІЛЛАРІ КЛІНТОН: „СЛАВА УКРАЇНІ!"

16-го листопада 1997 року президентський літак Боїнґ-747, на якому Гіллларі Клінтон здійснювала турне до країн Центральної Азії, Росії та України, приземлився на Львівському військовому летовищі вчасно, рівно в год. 8.50. І в цей же день у цій год. вечора до Львова теж літаком прибула Перша лейді України Людмила Кучма.

Гіллларі висіла дещо втомлена, але привітно усміхнена. А біля літака вже вишикувались місцеві керівники. Першою, як і належить, Г. Клінтон зустріла Людмила Кучма. Студентки училища культури та мистецтва, вбрані у національні костюми, вручили високій гості традиційний хліб-сіль. До літака під'їхав чорного кольору „кедиллак".

На жаль, журналістична братія не мала жодних шансів поспілкуватися з Першою лейді ЗСА та задати їй бодай одне запитання. Промерзлі і невдоволені журналісти так ні з чим і роз'їхалися по домах.

Наступний день був багатий на події. З самого ранку, відступивши від протоколу, Г. Клінтон виявила бажання покласти квіти до підніжжя пам'ятника Тарасові Шевченкові. Після цього вона разом із Л. Кучмою відвідали неонатальний центр Львівської обласної клінічної лікарні, який надав унікальну медичну допомогу критично хворим і недоношеним новонародженим. На зустріч з Гіллларі прийшли батьки зі своїми маленькими дітьми, яких вдалося врятувати у цій лікарні, Ганна Венглінська, мати трирічної Галинки, яка народилася вагою 900 грамів та зростом 33 см. і вижила завдяки зусиллям лікарів центру. Г. Клінтон, яка виступала від імені американського Президента, сказала, що задоволена тим, як використовується у Львові гуманітарна допомога. З лікарні Г. Клінтон поїхала до синаноги, де мала коротку зустріч з рабином Болтом, вчителями приватної жидівської школи та з представниками жидівської громади. Попередньо плянувалося, що Г. Клінтон покладе квіти до пам'ятника жертвам жидівського ґетто. Проте організатори візити, очевидно, вирішили, що відвідувати два пам'ятники в один день — це забагато. І змінили програму.

Після цього американська гостя, у супроводі міського голови Василя Куйбіди, міністра юстиції України Сюзанни Станік та представника обласної адміністрації, колишнього політв'язня Івана Геля, поклала квіти до пам'ятника жертвам комуністичних злочинів. На цю подію зібралися тисячі львів'ян. Навіть дощ не злякав тих, які прагнули хоч одним оком подивитися на Г. Клінтон. У десятихвилинній промові Перша лейді Америки зазначила, що вона приїхала до Львова, зокрема, і в знак поваги до мільйонової американської громади українського походження. Г. Клінтон запевнила львів'ян, що Америка буде завжди поруч з Україною в її боротьбі за свободу та демократію:

— Немає свободи, коли ви не можете розмовляти своєю мовою, коли не маєте свободи віроісповідання, не маєте можливости вибирати своїх власних лідерів, — сказала висока гостя. Вона неодноразово наголошувала, що усі повинні прислуховуватись до голосів тих, кому поставлено пам'ятник: „Це голоси цілого покоління. Голоси свободи".

Наприкінці промови Г. Клінтон українською мовою і майже без акценту вигукнула: „Слава Україні!", що викликало велике загальне захоплення.

Після урочистого обіду на честь Г. Клінтон, який давав український Уряд, Перша лейді Америки відвідала центр реставрації ікон у Національному Музеї. Директор музею Василь Откович провів для американської лейді коротеньку екскурсію, під час якої розповів про історію української ікони. Дещо детально В. Откович зупинився на найдавнішій пам'ятці іконопису в Україні „Юрій Змієборець" (невідомого майстра). Він наголосив, що ікона, на якій зображено Юрія на чорному коні, який вбиває дракона, символізує боротьбу добра і зла. Г. Клінтон ця ікона зацікавила, вона навіть задала директорові музею кілька непротокольних запитань. Але, на жаль, уся преса знаходилась задалеко від неї, тому не можемо детально передати цю розмову. Після цього Г. Клінтон познайомилась з самим процесом реставрації ікон.

Цей напружений день у рамках офіційної візити Г. Клінтон завершився відвіданням собору Св. Юра.

Наступного дня о 10-ій годині ранку Перша лейді Америки мала зустріч в Оперному театрі із львівською громадою. Очевидно, з метою безпеки усіх гостей попросили прийти на півтори години раніше. А щоб еліта не нудьгувала, організатори заходу передбачили невеличкий концерт. А буквально за кілька хвилин після концерту перед львів'янами з'явилася, як завжди елегантна (вбрана в темно-синій костюм), із незмінною усмішкою Г. Клінтон. Проте право розпочати зустріч з громадськістю Львова та представити Г. Клінтон було надано її давній товаришці з університетської лави, а тепер керівникові персоналу Першої лейді Америки, Мелані Вервір, яка є американкою українського походження. Приємною несподіванкою було те, що Мелані, яка народилася в Америці, зберегла українську мову.

Мелані Вервір сказала, що до глибини душі схвильована перебування на землі, де народилися її предки. Вона згадала, що коли ще вчилась в американській школі, то співала український гимн „Ще не вмерла Україна" та молилася, щоб Україна стала вільною державою. Мелані так сказала, що Перша лейді Америки виступає на захист жіночих прав в цілому світі, віддає багато сил та енерґії, щоб сприяти розбудові громадського суспільства.

— І до того ж Г. Клінтон є великим другом Украї-

(Закінчення на стор. 3)

За матеріялами львівської газети „Високий Замок" підготував Анатолій Гороховський.

Гіллярі Клінтон...

(Закінчення зі стор. 2)

ни, — цими словами під бурхливі оплески М. Вервір закінчила свою коротку вступну промову.

Після цього місце на сцені зайняла висока американська гостя. Г. Клінтон, яка вже цитувала Тараса Шевченка біля пам'ятника жертвам комуністичних злочинів, цього разу згадала ще одного українського клясика — Івана Франка:

— Іван Франко писав, що настане час, коли ви сидітимете в колі вільних держав. Цей час настав. І мені дуже приємно, що я у цей час можу бути з вами.

Г. Клінтон також продемонструвала неабиякі знання української історії. Вона пригадала свою першу візиту в Україну в 1985 році. Тоді разом зі своїм чоловіком Биллом Клінтоном вона відвідала Київ.

— Вже тоді сонце свободи сходило на небі України, — сказала гостя. — Тепер я бачу, як далеко далі зійшло воно.

Перша лейді Америки у своїй промові неодноразово наголошувала, що боротьба за свободу і демократію ніколи не завершується. Це вона продемонструвала на прикладі ЗСА, які стали незалежною державою у 1776 році. Але протягом останніх 220 років Америка вдосконалює свою демократію. З'єднаним Стейтам було потрібно десять років, щоб написати та прийняти Конституцію, 80 років, щоб усунути рабство в державі, 144 роки, щоб надати жінкам право голосу.

Зустріч у Львівській опері завершила короткою промовою Перша лейді України Л. Кучма. Вона подякувала американській гості за теплі слова та за щиру готовість допомагати Україні у вирішенні багатьох проблем. Л. Кучма запевнила дружину американського Президента, що захист прав і свобід людини — це основний принцип побудови незалежної української держави.

Відразу ж після виступу у Львівській опері Г. Клінтон зустрілася за зачиненими дверима, тобто без участи преси, з українськими жінками. На цю конфіденційну зустріч приїхали з Києва жінки — народні депутати, а також дружина В'ячеслава Чорновола і голова Союзу Українок поетеса Атена Пашко. У розмові також взяла участь міністер юстиції України, львів'янка Сюзанна Станік, яка два дні супроводжувала американську гостю.

Після цього Г. Клінтон із військового летовища відлетіла на батьківщину. А львів'яни, яким пощастило побачити дружину американського Президента, ще довго ділитимуться враженням про цю милу, розумну і енерґійну жінку, яка є не тільки дружиною Президента ЗСА, але й яскравою особистістю, уособленням жіноцтва багатої і вільної країни.

На превеликий жаль, журналістам не вдалося поспілкуватися з цією жінкою, яка уособлює в собі велику Америку. Тому вони і не з'ясували, чому Г. Клінтон вирішила відвідати саме Львів. Скептично наставлені журналісти стверджували: Львів вибрали тільки тому, що з технічної точки зору тут найзручніше переправляти літак. Але ця версія здається не дуже переконливо. В такому випадку Г. Клінтон не зобов'язана була проводити тут два дні. Ймовірнішою видається версія, що Г. Клінтон приїхала до Львова на прохання мільйонової української діяспори.

Офіційно вважається, що вояж Г. Клінтон у країни Центральної Азії, Росію та Україну має чисто гуманітарний характер. Але, знаючи американську вдачу, важко повірити, що турне, яке обійдеться американським платникам податків чималою сумою грошей, організовано вийнятково з доброчинною метою. Американці так просто грошей на вітер не викидають. Після кількох публічних виступів Г. Клінтон створюється враження, що перед нами не дружина Президента супердержави, а самостійний, мудрий і далекоглядний політик. Звичайно дружини президентів приїжджають в інші країни, щоб підвищити престиж своїх чоловіків. Проте цього разу, здається, Г. Клінтон „працювала" сама для себе. В Америці передбачають, що наступним президентом країни повинна стати жінка.

НОВІ ВИДАННЯ

„Чорні жнива" — Голод 1932-33 у Валківському та Коломацькому районах Харківщини, **Тамара Поліщук**, 369 стор., тверда оправа — **14.00 дол.**

„Голод в Україні 1946-1947" — Документи і матеріяли, 376 стор. тверда оправа — **30.00 дол.**

„Голод 33 Народна Книга-меморіял" — **Ліда Коваленко** і **Володимир Маняк**, 584 стор., тверда оправа — **50.00 дол.**

"MAPPA MUNDI" — Збірник наукових праць на пошану проф. Ярослава Дашкевича, 912 стор., тверда оправа, 54 автори — **60.00 дол.**

„Гербівник міст України" — **Володимир Панченко**, тверда оправа, 300 колор. гербів, 196 стор. — **25.00 дол.**

„Історія української музики", том 1, — **Лідія Корній**, 314 стор. тверда оправа — **15.00 дол.**

Замовлення слати до:
M. P. KOTS
P.O. Box 33, Lexington, NY 12452 USA
Чеки виписувати на: **HOLODOMOR**

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Останній...

(Закінчення зі стор. 2)

країні. Це лише можливість заплатити кару і леґалізувати своє становище тоді, коли ця справа підійде до кінця і петицію буде затверджено.

5. Якщо до 14-го січня 1998 року не буде подано жодних документів з метою дальшої леґалізації, чи означає це остаточно, що нелеґал вже ніколи не зможе одержати право на проживання в ЗСА?

Враховуючи те, що іміґраційні закони постійно змінюється та доповнюється, ніхто не може з певністю сказати, які рішення будуть прийняті надалі відносно нелеґальних іміґрантів (пам'ятаймо, як вирішувалося питання статті 245 (і), коли одного дня був наказ виїжджати, а другого дня — дозвіл лишатися). Не виключено, що й надалі буде зроблено деякі доповнення чи зміни, і всім нелегалам, хто, наприклад, виграє у льотерії, буде знову, як цього разу, дозволено заплатити кару і подати папери до СІН на одержання статусу. На черзі також розгляд деяких пропозицій, що можуть відкрити нові можливості для поступової леґалізації таких осіб.

6. Якщо під час очікування петиції на поєднання родини особа без статусу виїде на батьківщину, чи можна буде заплатити 1,000 дол. кари за попереднє нелеґальне перебування в ЗСА під час одержання візи в американсьому консуляті?

Деякі петиції щодо поєднання родин мають дуже довгий період очікування (наприклад, на сестер та братів — до 8 років) і ввесь цей час особа, яка знаходиться в ЗСА без візи, не повинна покидати країну. Тим, хто перестояв свою візу на період до шість місяців, може бути відмовлено повторний в'їзд до Америки (рішення приймає консулят). Щодо тих, хто перебував в країні нелеґально від 6 до 12 місяців, то їм буде заборонено в'їзд до ЗСА протягом трьох років, а хто понад 12 місяців — на 10 років.

7. Чи у випадку одруження також не можна буде одержати „зелену картку" особам, що перебувають в ЗСА без дозволу СІН?

У випадку одруження, особи, які в'їхали в країну леґально, але перетягнули свій термін перебування, ніякої додаткової кари не платять і їм, як і раніше, дозволено одержувати статус постійного жителя ЗСА на території Америки.

У іміґраційних питаннях просимо звертатися на адресу: Pallada International, Inc., 98 Second Ave., 2nd Floor., New York, NY 10003; tel: (212) 387-8683.

ПОДІЇ

ДОПОВІДЬ О. ЗІНКЕВИЧА

Кергонксон, Н. Й. — УАКР в Кергонксоні влаштовує доповідь голови видавництва „Смолоскип" у Києві Осипа Зінкевича на тему „Україна напередодні виборів 1998 року — політична ситуація". Доповідь відбудеться у середу, 3-го грудня, в залі церкви св. Трійці біля Союзівки, початок о год. 3-ій після полудня.

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
12-го грудня 1996 р.
нашої найдорожчої ніколи незабутньої
ДРУЖИНИ і МАМИ

СВ. П.

ЗОЇ КАПШУЧЕНКО

Просимо про молитви за вічний спокій її праведної душі.

Вічна їй пам'ять!

У глибокому смутку:

муж — ПЕТРО КАПШУЧЕНКО
донька — ЛЮДМИЛА КАПШУЧЕНКО-ШМІТТ з мужем.

П О Д Я К А

З волі Всевишнього ненадійно відійшов у вічність 20-го вересня 1997 р. наш дорогий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ВУЙКО

бл. п.

ВОЛОДИМИР ОБУЩАК

Складаємо наші щирі подяки всім приятелям, знайомим і рідним за вислови співчуття, зложені особисто чи письмово, за пожертви на Служби Божі, на потреби парафії св. Архистатига Михаїла, на чудові квіти і за участь у похоронних Богослуженнях.

Сердечно дякуємо всечеснішим о. Олегові Жовніровичеві і о. Олексі Костикові за відслуження похоронних відправ — Панахиди та Служби Божі, та відпровадження покійного на вічний спочинок на цвинтар св. Марії у Факс Чейсі.

Зокрема сердечна подяка д-рові Р. Дикому за лікарську опіку в останній хвилині. Велика подяка тим, що несли домовини на вічний спочинок — ПТО.

Ми глибоко вдячні всім, що в 40-ий день взяли участь у Службі Божі, Панахиді за вічний спокій душі покійного.

Особлива подяка сестрам св. Анни за переведення Тризни.

Щиро дякуємо похоронному заведенню Михайлові і Анні Насевичів за взірцеве переведення похорону.

Слідуючі особи зложили пожертви на потреби парафії св. Арх. Михаїла: Аннюк А., Бачинський В., Голуб С. О., Дубенко З. Г., Еґер Д. М., Карплюк Н., Кондрат В. А., Кужла Р., Куземський І. М. Лисяк О. М., Лукавський Б., Мізак М. К., Мізак Б., Найдан А., Обущак С. В., Олійник Т. М., Ортинський О. М., Скібіцький М. А., Турченюк Б. Х., Яремко С., Працівники Nazareth Hospital.

Пожертви на Служби Божі зложили:

Аннюк А., Голуб С. О., Дзівак І. А., Дорошенко В. О., Еґер Д. і М., Карплюк Н., Ковалишин С. М., Когут Т., Кондрат В. А., Кондрат М., Лукавський Б. Маслій М., Мізак М. К., Монтґомері С., Найдан А., Осташ Т., Рутковська О., Скібицький М. А., Яремко С., Лисяк О. М.

На чудові квіти зложили:

Родина Чуйко, родина Куцик, Аннюк А. Б., родина Ґреґор і Кукорські, Луковський Б., Остап О., Панепінто А., Чаплинський І., Янтас С.

Всім жертводавцям висловлюємо особливе спасибі за щедрі датки, та просимо пам'ятати про покійного у своїх молитвах.

Вічна йому пам'ять!

дружина — СТЕФАНІЯ
дочка — ВІРА
ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє

НА ПАРТІЯРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ

VIII–97

1,500.00 дол. — прихід з дому зі спадку Михайла і Анастазії Пирських;
по 100.00 дол.— Лев і Оксана Щури — на УКУ в Римі з нагоди імянин Владики Івана Хоми, Богданна Худьо;
75.00 дол. — Д-р Мирослав Прокоп;
по 20.00 дол.— Осип вомпель, д-р Романа Навроцька.

На Будівельний фонд в селі Заздрість зложили:

1,000.00 дол. — Федеральна Кредитова Кооператива Самопоміч в Ню Йорку;
300.00 дол. — Дарія Кузик;
по 100.00 дол.— Віра Пак, Остап і Урсуля Балабан, Марія Андрусяк, Микола і Надія Кунинські;
25.00 дол. — Володимир і Ольга Терлецькі.

Збірка Українського Патріярхального Товариства в Баффало, Н. Й. Оксана Бережницька — голова.

125.00 дол. — перша вплата збірки Відділу на 1997 р.

на Будівельний Фонд в селі Заздрість:

по 50.00 дол.— Евген і Світляна Олексій, Дмитро і Елсі Яремко.

В пам'ять бл. п. Івана Іваничка

10.00 дол. — Іван і Анна Кордупель.

В пам'ять бл. п. Андрія Кілка

по 20.00 дол.— Любомир і Софія Головаті, Роман Федик;
по 10.00 дол.— Іван і Анна Кордупель, Ярослава Борачок, Тарас і Ірина Чмоли, Дмитро і Елсі Яремко;

В пам'ять бл. п. Петра Мандзія

25.00 дол. — дочка Тетяна і Микола Паславські з родиною;
20.00 дол. —Гнат і Катерина Васильківські;
по 10.00 дол.— Іван і Анна Кордупель, Марія Троян.

В пам'ять бл. п. Любомира Перейми

100.00 дол. — мама Ореста Перейма з родиною;
10.00 дол. — Іван і Анна Кордупель.

В пам'ять бл. п. Богдана Мороза

100.00 дол. — дружина Катерина з родиною.

IX–97

100.00 дол. — д-р Богдан і Тамара Мриц;
по 50.00 дол.— Юлія Полянська, Таня Криницька, Ярослав Червоняк;
25.00 дол. — Роман і Світляна Андрушків.

На Будівельний Фонд в селі Заздрість

10.000.00 дол.— Йосиф Стасів;
500.00 дол. — Ірена і інж. Остап Захарків — в пам'ять батьків хор. УСС-ів Григорія і учительки Теодозії та брата Нестора старшини УПА Стельмахів і Миколи Захарків старшини Укр. Дивізії — брата Остапа;

Листа ч. 2 — збірка в Гантері, Н. Й. — збірку перевів Маркіян Титла

по 50.00 дол.— Евген і Богдан Титла, Юрко Темницький, Ярослав і Люба Федун, Мирон і Оля Гнатейко;
35.00 дол. — Іван і Христя Клюфас,
30.00 дол. — Д. О. Якубович;
по 25.00 дол.— Володимир і Богданна Слиж, Богдан Титла, Маркіян і Наталка Титла, Софія Тит Геврик, Нестор і Лінда Титла;
по 20.00 дол.— Юрій і Ляриса Базарко, Андрій і Катерина Бук, Маркіян і Надійка Титла, Тиміш і Мирося Ганкевич, Юрій і Орися Яцусь, Стефан і Антоніна Льорх, Андрій Рогожа, Юрій і Наталка Струтинські;
60.00 дол. — Стефанія Іванчук, Люба Федун — на Будівельний Фонд в селі Заздрість;

X–97

1,000.00 дол.— д-р Андрій Турчин — на будову Храму Богородиці в Кієві — в пам'ять дружини Ольги;
450.00 дол. — Василь Леканка;
50.00 дол. — М. Павлус;
30.00 дол. — Ольга Бохна;
20.00 дол. — Таня Мелиш;

На Будівельний Фонд в селі Заздрість

1,000.00 дол.— Парафія Христа Царя і Марійська Дружина у Філядельфії;
1,000.00 дол.—„Мобіл" Фундація даток рівний з пожертвою Ігора і Дарії Лисих;
500.00 дол. — Фундація „Ценко Добро Творити";
50.00 дол. — Ірена Вачицька — в пам'ять бл. п. Стафана Гробельського;
40.00 дол. — Олександер і Анна Гук.

Листа ч. 48 — збірка в Гантері, Н. Й. — збірку провела Ольга Кобзяр

по 50.00 дол.— Дмитро Круль, Ярослав і Алля Лешко;
30.00 дол. — Марія Храплива;
по 25.00 дол.— родина Ринасевич, Тетяна Бутович, Н. І. Соневицькі, Теофіль і Іванка Кулик, Катерина Ковтевич, Борис Дурбак, Софія Андрушків, д-р Теофіль Кулик, Стефа Пурій, Остап і Іванка Гарасовські;
по 20.00 дол.— В. Левицький, д-р Н. Кмета, Е. Д. Поритко, о. д-р В. Фіґоль, Володимир і Наталія Грицик, Я. Я. Панчуки, Ірина Качмарська, Теодор і Марія Угорчак, Ольга Кобзяр;
14.00 дол. — Іван Нинка;
по 10.00 дол.— Л. Лямпіка, Мирослава Сіра, Галина Вербенець, Оленка Никифор, Ірена Савчин-Долл, Е. Плескачевська, З.Чехович, О. Делла Кава, Галина Кузьма, М. Мирошниченко;

Збірка Українського Патріярхального Товариства Відділ в Гартфорді Конн. 1996 р. інж. Олександер Пришляк — голова

75.00 дол. — Мирослав Ломага;
45.00 дол. — Надія Гафткович;
по 25.00 дол.— Теодор і Мирослава Кузьо, Іван Яриш;
по 20.00 дол.— Іван Ковалчин, Павло Крамар, Олександер Пришляк;
по 15.00 дол. — Богдан Козак, Богдан Ціропалович;
по 10.00 дол. — Зеновій Балабан, Евген Борейко, Осип Гладинн, Іванна Гриць, Анна Крувоніс, Антін Наконечний, Роман і Меланія Кузьма, Яків Полюга, Александер Рудзінський, Ольга Якимів, Ярослав Ткачук, Ірена Чайковська;
по 5.00 дол. — д-р Іриней Гутникевич, Володимир Кефор, Михайло Куртяк, Дмитро Литва, Михайло Олійник, Василь Ващук, Іван Шкірка.

VIII — IX — X — 97

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку: IRS No. 23-7380645.

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу

7911 Whitewood Rd.
Elkins Park, PA 19027

У глибокому смутку повідомляємо родину, друзів та знайомих, що несподівано 29-го листопада 1997 р. відійшов у вічність на 42-му році життя наш найдорожчий і незабутній СИН, БАТЬКО і БРАТ

сл. п.

ПАВЛО ЦИМБАЛІСТИЙ

ПАНАХИДА за спокій душі покійного відбудеться у п'ятницю 5-го грудня 1997 р., о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Музика і Син, West Chicago Ave., Чикаґо, Ілл.

ПОХОРОННІ відправи в суботу, 6-го грудня 1997 р. о год. 10-ій ранку в українському православному катедральному соборі св. Володимира в Чикаґо, Ілл., а відтак похорон на цвинтарі Elmwood Cemetery в Чикаґо, Ілл.

У глибокому смутку:

мама — ЗІРКА ЦИМБАЛІСТА
донька — КАТРУСЯ ЦИМБАЛІСТА
брат — ЮРІЙ ЦИМБАЛІСТИЙ
тета — ОРИСЯ НОВОСІВСЬКА з мужем ТАРАСОМ і синами АНДРІЄМ і МАРКОМ з родинами
стрийко — ЛЮБОМИР ЦИМБАЛІСТИЙ з дружиною АНЕЮ і дочкою МАРУСЕЮ
ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні.

Замість квітів ласкаво просимо складати пожертви на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля 272 Old Short Hills Rd., Short Hills, NJ 07078.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в суботу 18-го жовтня 1997 р., відійшов у вічність на 78-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

ВАСИЛЬ ГОЛОВЧАК

нар. в Лужку Верхнім, Зах. Україна

ПАРАСТАС відправлено у вівторок ввечорі 21-го жовтня 1997 р. в похоронному заведенні Куч у Трентоні, Н. Дж.

ПОХОРОН відбувся у середу рано 22-го жовтня 1997 р. з церкви св. Йосафата на цвинтар Пречистої Діви Марії у Факс Чейсі, Па.

У глибокому смутку залишилися:

дружина — РОЗАЛІЯ ГОЛОВЧАК
син — ОСИП з дружиною ОЛЕЮ в Україні
внуки — ОКСАНА КОЗИМКА з мужем ОЛЕСЕМ в Україні
— ІРИНА ГОЛОВЧАК в Україні
— ВАСИЛЬ ГОЛОВЧАК в Україні
правнуки — ЕВГЕН КОЗИМКА в Україні
сестра — МАРІЯ ЯЦИНИК з родиною в Україні
брати — ГРИГОРІЙ з родиною в Україні
— АНДРІЙ з родиною в Україні
та ближча і дальша родина в Україні й ЗСА.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 12-го листопада 1997 року відійшла від нас у вічність на 91-му році трудолюбивого життя наша дорога МАМА, БАБА і ПРАБАБА

бл. п.

ЕВДОКІЯ ЛАБУНЬКА

з Клачків

вдова по **бл. п. ОЛЕКСІЄВІ ЛАБУНЬЦІ**

ПОХОРОН відбувся 14-го листопада ц. р. на кладовищі села Котів, Бережанського району, Тернопільської области.

Покійна залишила у смутку:

сина — МИРОСЛАВА з дітьми й внуками
дочку — МАРІЮ САМАРИК з дітьми й внуками
та численних родичів в Україні й еміґрації.

Прохаємо про молитви за спокій душі бл. п. покійної Евдокії.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 30-го листопада, 1997 р. з волі Всевишнього відійшов у вічність на 76-му році життя наш улюблений і найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО і БРАТ

бл. п. інж.

РОМАН ПИЛИП БУЛИК

покійний народився 27-го листопада 1921 року у Львові, Україна

ПАРАСТАС в середу 3-го грудня 1997 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні М. Насевича, 309 E Tabor Road, Philadelphia, PA.

ПОХОРОН у четвер 4-го грудня 1997 р., о год. 9-ій рано із того ж заведення до церкви Благовіщення, Melrose Park, PA., а опісля на український католицький цвинтар на Факс Чейс, Па.

Ґорем прибиті:

дружина — НАДІЯ БУЛИК
син — ЯРОСЛАВ
дочка — МАРТА
брат — ТАДЕЙ БУЛИК з дружиною ЙОЛЯНТОЮ
тіточна сестра — ІРЕНА ЯВОРСЬКА
— ЛІДІЯ МАРКОВСЬКА з родиною
— ОЛЬГА ГОЛОВЕЦЬКА з родиною.

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на Беатифікацію Митрополита Андрея Шептицького St. Sofia Religious Association, 7911 Whitewood Road, Elkins Park, PA 19027.

Осіння прогулька Осередку СУМ в Нью Йорку

В річному пляні Осередку СУМ ім. ген. хор. Тараса Чупринки в Нью Йорку на 1997–98 виховний рік була запляновна на суботу, 18-го жовтня, загальноосередкова осіння прогулька на оселю СУМ в Еленвіл. Автобус і харчі вже було замовлено, заряд оселі провів відповідні приготування, навіть таборовий пес Максим радів зустрічі. Дружинники Осередку прибули на оселю ще в п'ятницю, щоб відповідно приготуватись до наступного дня. Лишалось тільки сподіватись від Господа доброї погоди і активности родин. А сподівання Осередкової Управи виправдалися сторицею. Кращої погоди вже й бажати у жовтні місяці було б гріхом, а дев'ядесят вісім — число учасників прогульки — говорить само за себе.

Оселя прийняла сумівців з Нью Йорку в багатоколірному вборі дерев, які виблискували на сонці яскравими барвами щедрої осені. А в своїх опалих листях для нашої молоді оселя приховала стиглі яблука і солодощі.

По приїзді на оселю і короткої розминки, Осередок відбув апель, присвячений 55-літтю створення УПА і 50-річчю Акції „Вісла". Після звітів голові Осередку другові Іванові Макарові, і зачитання секретарем Святочного наказу і порядку дня, всі енергійно приступили до його виконання. В програмі були заангажовані всі покоління; всім знайшлися зацікавлення: і дволітній малечі, і сивим сеньйорам. А в порядок дня входили апель, теренова гра, гри і забави, спорт, Осередкова ватра і, звичайно ж, теплі і смачні обід і вечеря.

Для теренової гри всі учасники розділились на мішані вікові групи, починаючи від молодшого юнацтва і завершуючи батьками і дирекцією школи в особі директорки мгр Андрієнко-Данчук і приступали до різних стацій, де потрібно було проявити знання, умілість, спритність, видумку і творчість. Діти перевірили свої знання українознавства та сумознавства і показали таланти у виконанні української пісні, а батьки вибрали найкоротшу дорогу на оселю і сперечалися на варінні борщу; ми почислили свої зуби і у всіх вийшла різна кількість; будували веселі проєкти з різних посібних матеріялів; учасники показали хто найкраще вмів скликати збірку та перевести впоряд. Останньою точкою теренової гри стала підготова до маскаради, в якій представники груп передягнулися в різні костюми; вибрано королеву найкращого костюму і нагороджено її званням почесної чергової по кухні. В міжчасі виховники суменят, з проявом тільки їм притаманної енергії, заопікувались наймолодшими суменятами. Діти позмальовували осінні листя, вислухали казку про ріпку, приготували собі канапки і нагодували ними своїх старших друзів; напевно, пробігли зо дві милі, намагаючись наздогнати одне одного, і перевернули всі копи листя. Були змучені і щасливі одночасно.



Рої суменят „Соняшники" і Молодшого юнацтва „Бджілки" виконують скеч „Операція" на ватрі.

По обіді на нас вже чекали, приготовлені дружинниками, розмаїті ігри і забави. Команда батьків і дружинників виступила проти команди старшого юнацтва в американському футболі, а дівчата провели міні-турнір з відбиванки. Суменята і молодше юнацтво з запалом змагались у розмаїтих дитячих іграх. А хто шукав спокою — насолоджувався гарним сонячним днем, розмовами з друзями про приємні спогади.

Коли сонце почало ховатись за золотими кронами дерев, наступив час готуватись до сумівської ватри. Дрова були наношені, і ватра спалахнула під зоряним небом оселі. Килими постелені і всі розмістились навколо теплої ватри. Програма ватри розпочалась відспіванням „Сумівських гімнів", слова якої — „Дай нам Боже українські серця зберегти" — пролунали по оселі як символ нашої присвяти. Рої виступили з приготованими в міжчасі скечами: рій суменят „Соняшники" і рій молодшого юнацтва „Бджілки" проінсценували „Операцію"; рій молодшого юнацтва „Соколи" вивідували від старших друзів, у яких були зав'язні очі, „Скільки разів ти робиш це?", показуючи смішні дії; рій „Дніпрові хвилі" піснею „Дзім Балі Балі" випрошували у Магомета різних благ для членів Осередку; рої старшого юнацтва „Січовики" і „Чорноморці" демонстрували смішні жарти; дружинники, опановані гіпнозом з України, раптово інсценували на жартівливий манер розповідь-спогад про оселю головної виховниці подруги Іванки Заяць, а найбільше всіх розсмішили батьки, які оживили українську народню пісню про життєві перипетії славного Комарика. Приємно було послухати українські пісні коло ватри, в якій кожен присутній знайшов свою особисту іскорку задоволення, а всі разом вони створили незгасний вогонь сумівської родини. Осередкова ватра завершилася молитвою та переданням сумівської іскри.

День повний радости, сміху і Сумівського запалу залишить по собі багато приємних спогадів. Всі присутні, незалежно від віку, провели сонячний осінній день в родинній українській сумівській атмосфері.

Управа Осередку СУМ в Нью Йорку

В Йонкерсі: вічна слава УПА — поклін жертвам „Акції Вісла"

Для відзначення 55-ліття заснування Української Повстанської Армії, 50-ліття „Акції Вісла" та 50-ліття Великого Рейду Відділів УПА на Захід, з ініціятиви Управи Відділу Т-ва Вояків УПА ім. ген. хор. Романа Шухевича та 2-го Відділу Організації Оборони Лемківщини і під патронатом Відділу УККА в Йонкерсі було створено Громадський комітет для гідного відзначення згаданих річниць.

На перше засідання прийшли представники усіх діючих в Йонкерсі організацій, з яких створено цей комітет, а очолив його представник Відділу Організації Оборони Лемківщини Юрій Кащак, що належить вже до покоління народжених у ЗСА.

В неділю, 26-го жовтня ц. р. в українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла парох о. Мирослав Трояновський відслужив Службу Божу в намірені українського народу і сказав проповідь у зв'язку з річницями, які ми відзначали а після Служби Божої відправив Панахиду за вояків УПА і тих, що були помордовані у зв'язку з переселенною акцією та у в'язницях. На Службу Божу прийшли з організаційними прапорами члени Т-ва Вояків УПА, члени Осередку СУМ, Відділу Орг. Оборони Лемківщини та члени 11-го Відділу ООЧСУ.

О год. 3-ій пополудні в Домі СУМ відбулася Святкова академія. Академію розпочато апелем, у якому з прапорами брали участь представники тих організацій, які були присутніми на Службі Божій в церкві. Проводив апелем голова Відділу Т-ва Вояків УПА Роман Глушко, а уривки із Звернення Воюючої України читали упіст Богдан Ковалик, член Осередку СУМ Михайло Мотрук і із Звернення Жертв „Акції Вісла" „До українців діяспори" читав член Осередку СУМ Андрій Горбачевський. На наказ Р. Глушка усі хвилинною мовчанкою вшанували пам'ять тих, які загинули в боротьбі за волю України і тих, які потерпіли в „Акції Вісла". Американський і український гимни відспівав ансамбль „Промінь" під керівництвом мгр Богдани Волянської.



В часі апелю. Члени Т-ва Вояків УПА, ООЧСУ, Організації Оборони Лемківщини. (Фото: Ярослав Кулинич).

Офіційну святочну академію відкрив і привітав присутніх голова комітету Юрій Кащак. Промовців представив Лев Футала. Першим говорив Володимир Сергійчук, професор Київського університету ім. Тараса Шевченка, академік Академії Наук в Україні. Проф. Сергійчук, спираючись на найновіші документи, які зараз можна читати в архівах колишнього Совєтського Союзу, розповів про початки збройної боротьби з приходом німців в Україну, а відтак проти імперіялістичної Москви, яку вела УПА без жодної допомоги зовні. ОУН і УПА відіграли важливу ролю в історії українського народу під час Другої світової війни і після неї аж до 1954 року. Завдяки цій боротьбі проти німецьких окупантів, а відтак проти тоталітарної народовбивчої Москви, УПА рятувала добре ім'я українського народу. У 1947 році деякі відділи дістали наказ іти рейдом у Західну Европу, щоб наочно доказати про визвольну боротьбу на українських землях. Помимо тяжких втрат рейдуючі відділи наказ виконали.

Україна сьогодні є незалежною і самостійною державою, а нам усім треба приєднатися до її розбудови.

Наступний промовець, професор Степан Заброварний, викладач економії в Сільськогосподарській Академії у місті Щеціні в Польщі, зупинився на нових архівних документах про депортації українців з їхніх прадідівських земель 1939–1947 років. Від часу окупації українських земель у вересні 1939 року були роблені угоди про так зване добровільне переселення українців із західних земель до УРСР, а поляків з УРСР на польські терени. Після Люблінської змови двох тоталітарних режимів — СССР і Польщі Людової — вже можна назвати початок „Акції Вісла". В угоді з 9-го вересня 1944 року мова ішла про „добровільне" виселення 1,062 осіб. Незважаючи на тиск, виселено приблизно 90,000. Промовець згадав про мордування мирного українського населення, в таких селах як Павлокома, Завадка Морохівська та інші. Він також подав деякі дані з таємної інструкції міністерства, основним завданням якого було переміщення виселенців „Акцією Вісла". Метою акції була не лише етнічна чистка споконвічних українських земель, але і цілковита асиміляція та культурний геноцид супроти всіх українців у Польщі.

Після промов присутні мали нагоду прослухати виступ ансамблю „Промінь" під мистецьким керівництвом мгра Богдани Волянської, який виконав пісні „Ой, у полі могила", „Я сьогодні від вас від'їжджаю", „В країні мертвій", слова О. Олеся, муз. К. Стеценка, і „Ой, у лузі червона калина" — пісня УСС, обр. Б. Волянської.

Слідував виступ заслуженого артиста України Ярослава Гнатюка при фортепіяні Світляни Гнатюк. Я. Гнатюк виконав „Думу", „Як давно", „Летять, ніби чайки", „Україно, мати" і „Незалежна Україна".

Щоб вшанувати своїх батьків і дідусів, слідував виступ дітей школи Українознавства і членів Осередку СУМ під керівництвом Юрія Явдошляка, які відспівали „Гей, на горі Січ іде", „Ой, видно село" і „О, Україно, о, люба ненько". На закінчення програми знову виступив ансамбль „Промінь", який відспівав „Кедь мі прийшла карта наруковать", „Ой, верше мій, верше" — народна пісня в обр. Є. Козака, „Вперед", слова І. Багряного, муз. І. Недільського. Голова комітету Ю. Кащак подякував виконавцям за мистецьке виконання, промовцям за прибуття до Йонкерсу, та усім присутнім за участь. На закінчення „Промінь" відспівав спільно з присутніми „Боже, великий, єдиний".

Декорацію сцени виконали члени Т-ва Відділу УПА і Управи Відділу Організації Оборони Лемківщини.

Л. Л.

„Веселий день" Клюбу Емеритів в Чикаґо

Серед листопадових сонячних днів і інших ланцюгових імпрез вирізняється вже 22-ий з черги традиційний „Веселий День" Клюбу Емеритів при катедрі св. о. Миколая в Чикаґо, який здобув собі велику прихильність і популярність серед громади.

Такий „Веселий День" відбувся в неділю, 2-го листопада ц. р. при участі майже 200 осіб, що прибули до гарно удекорованої авдиторії школи св. о. Миколая.

Імпрезу відкрив голова Клюбу Андрій Козяк під кличем „Творім силу сеньйорів", вітаючи Владику Інокентія Лотоцького, ЧСВВ, священиків, представників фінансових установ, каси „Самопоміч", банку „Певність", гостей і членів, передаючи дальший провід Василеві Камінському, який привітав від себе усіх присутніх і попросив заспівати пісню „Ми веселі емерити", слова Ганни Черінь, музика Василя Шуть.

Відтак Владика Інокентій провів молитву і господар імпрези запросив усіх до обіду.

Після смачного обіду приступлено до привітів. Перший зголосився дир. каси „Самопоміч" Богдан Ватраль, який в імені каси зложив даток для Клюбу 1,000 дол. Опісля від банку зложив привіт С. Бабик, зложивши даток 250 дол. В. Камінський, як господар, зложив в імені Управи щиру подяку касі „Самопоміч" і банку „Певність" за щедрі датки на цілі Клюбу.

Мирослав Климкович зложив привіт від Парафіяльної Ради при катедрі, а Козиненко, як голова Кооперативної Ради в Україні, якого спеціяльно привітали, як гостя з України, зложив ґратуляції і побажання успіхів у дальшій праці.

Після привітів В. Камінський попросив до слова Владику Лотоцького, який поґратулював Управі, що влаштовує такі веселі імпрези і, цитуючи Святе Письмо, де говориться в багатьох випадках про радість, де всі повинні веселитися і радіти, а не сумувати, бо тим самим даємо радість іншим, бо радість належить до християнського життя, закликаючи рівночасно продовжувати такі веселі імпрези. На кінець подав кілька гарних анекдотів.

Богдан Кисіль у супроводі інструментів відспівав „Каштани", лемківську народню пісню „А я їду селом", слова Павла Діброви, народні пісні „Народний Дунай" і „Грай, скрипко". Дарія Діденко відспівала „Найдорожча" — слова В. Даниленка, музика Кос-Анатольського, акомпаньятор Зенон Модрицький, та арію Наталки з опери „Наталка Полтавка" — музика Миколи Лисенка, і „Глибока криниця" — українська народня пісня. Володимир Діденко виконав на сопілці при акомпаньяменті З. Модрицького в'язанку народних українських мелодій, що припало усім до вподоби.

Володимир Щебльовський відчитав дві гумориски: „Вічна активістка" Володимира Каліки, і „Пісня бідного багача" — слова Ганни Черінь. Гумористи Йосиф Богданик, Ірина Бараник, Зенон Маринець розвеселяли присутніх анекдотами-жартами.

Присутні вдячними і рясними оплесками нагороджували кожного зокрема співаків і гумористів, даючи доказ, що імпреза була на високому рівні.

Все має свій початок і кінець. Після закінчення мистецької частини В. Камінський зложив щиру подяку усім, хто причинився до успіху імпрези, а спеціяльно подякував Лярисі Берестянській і Антоніні Бурдяк та помічникам Петрові Василів і Степанові Кухареві за гарно удекоровану залю.

Кінцеву молитву провів о. шамб. Ярослав Свищук. Після цього відбулася льотерія і багато присутніх поверталися з гарними виграшами домів.

Сама імпреза була одною з кращих, а Василь Камінський, як господар, дуже добре вив'язався зі свого завдання.

Н. Ф.

Альфред...

(Закінчення зі стор. 2)

надзвичайно багатий промисловець, що винайшов і продавав зброю масового знищення. Не було ніякої згадки про його щедру харитативну діяльність, зате подано, що ціллю його цілого життя було стати „торгівцем смерти".

І Нобель, як мало хто інший, мав унікальну можливість кинути виклик змістові за життя надрукованого некрологу. Про його реакцію довідався світ, коли він дійсно помер 10-го грудня 1896 року в Сан Ремо, Італія. Згідно зі заповітом, з доходу свого багатомільйонового майна він встановив п'ять рівновартісних нагород, призначених кожного року особам, котрі, незалежно від національности, „спричали найбільш істотним користям людства під час безпосередньо минулого року". У 1968 році завдяки дотації Національного банку Швеції встановлену ще одну нагороду, а саме за економіку.

Зараз є вимога, що „належно визнаний авторитет" мусить письмово рекомендувати кандидата на одну з шести нагород. Остаточне рішення для вчених з ділянки фізики, хемії, літератури і економії робить Шведська академія наук. Про фізіологію або медицину вирішує Королівський інститут у Стокгольмі, а визначення нагороди миру перейняв на себе комітет Норвезького парляменту.

П'ять нагород звичайно вручають у Стокгольмі, де шведський король виконує ті обов'язки в кожну річницю смерти Нобеля. Нагороду за мир вручають в Ослo, столиці Норвегії. Кожна нагорода включає медалю зі золота, грамоту і грошевий подарунок. Перший раз в історії нагороду з фізики одержав був у 1901 році Вільгельм Рентґен за відкриття „ікс"-проміння. Є свідчення, що український фізик Іван Пулюй ще перед Рентґеном відкрив те саме, однак не опублікував своєчасно. А коли довідався офіційно про відкриття ікс-проміння, його опрацював і назвав „промінням Рентґена".

Вже майже сто років зацікавлення нагородами зростає, а засоби масової інформації дають їм ґльобальний розголос. Нагорода мала ціллю ясно і послідовно захищати справу миру і робити її предметом, за яким могла б стежити публічна опінія. Тим самим Альфред Нобель як винахідник, науковець, філантропіст у ґльобальній опінії закваліфікував себе на чемпіона миру. Цікаво, що цьогорічне вручення нагород зустріло критику читачів американської преси, мовляв, у загальному при виборі кандидатів у ділянках літератури і боротьби за мир відчувається „догоджування суб'єктивно-політичним чинникам", які промощують собі дорогу до впливу на вирішення решти престижевих нагород.

В Румунії...

(Закінчення зі стор. 1)

деякі закордонні інвестори позбуваються їх. Все ж делеґація Европейської комісії, проаналізувавши румунську економічну ситуацію, вирішила виділити для Румунії ще до кінця цього року останню рату позики в сумі 30 млн. екю. Цими днями спеціяльно для Румунії створено закордонний інвестиційний фонд з капіталом 68 млн. дол. Його заснувала інвестиційна група „Форейн Колоніел", залучивши фонди з Великобританії та інших країн Західної Европи і Близького Сходу.